

CONFERENZA DEI MINISTRI GENERALI
DEL PRIMO ORDINE FRANCESCANO E DEL TOR

List okólny Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i Trzeciego Zakonu Regularnego do wszystkich zakonników oraz do sióstr i braci z Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (FZŚ) i Młodzieży Franciszkańskiej z okazji 40-tej rocznicy promulgacji reguły FZŚ

Drogie siostry, drodzy bracia, niech Pan obdarzy was pokojem!

1. Czterdzieści lat: symboliczny okres

Stolica Apostolska 24 czerwca 1978 r. listem apostolskim *Seraphicus Patriarcha* zatwierdziła odnowioną Regułę Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. To właśnie niedawno kanonizowany papież Paweł VI, który w młodości był franciszkańskim terejarzem (postulantem), przekazał ów dar rodzinie franciszkańskiej na kilka tygodni przed swoją śmiercią. Od wspomnianej aprobaty upłynęło już 40 lat. Okrągła rocznica stanowi dobrą okazję, aby skierować do Was wszystkich ten uroczysty list. Liczba czterdzieści ma w Biblii, jak wiadomo, znaczenie symboliczne: czterdzieści to czas trwania jednego pokolenia; taka liczba może oznaczać również czas dojrzałych decyzji. Wydaje się zatem, że jest to dogodna okazja, by podziękować Panu za to wszystko, czym żyją już siostry i bracia należący do FZŚ oraz by nadać nowy impuls tej właśnie rzeczywistości, tak cennej dla całej Rodziny Franciszkańskiej.

2. Franciszkański Zakon Świeckich w Rodzinie Franciszkańskiej

„Seraficki Patriarcha, święty Franciszek z Asyżu, podczas swojego życia, jak również po swojej szlachetnej śmierci, zachęcił wielu do służby Bogu w rodzinie zakonnej, którą założył. Pociągnął również wiele osób świeckich do tego, aby przyłączyli się do wspomnianych struktur, pozostając

jednakże w świecie, o ile to możliwe”. Tymi słowami rozpoczyna się List apostolski, którym Paweł VI w 1978 roku zatwierdził regułę. List ten przypomina, jak z doświadczenia św. Franciszka zrodziły się różne nurty życia chrześcijańskiego w naśladowaniu Chrystusa w Kościele.

„Pośród duchowych rodzin, wzbudzonych przez Ducha Świętego w Kościele [*Lumen Gentium* 43], rodzina franciszkańska jednoczy tych wszystkich członków Ludu Bożego, świeckich, zakonników i kapłanów, którzy uznają, że są powołani do pójścia za Chrystusem śladami świętego Franciszka z Asyżu [Pius XII, 1.7.1956, *Discorso ai Terziari* I]. Poprzez różne sposoby i formy, zachowując jednak życiodajną jedność, zamierzają sprawić, by charyzmat „Serafickiego Ojca był ciągle obecny w życiu i misji Kościoła [*Apostolicam Actuositatem* 4,8]” (SFO Reguły, rozdz. I, n. 1).

Można odnieść wrażenie, że dla św. Franciszka istotne było przeświadczenie, iż służba Panu jest możliwa w każdym stanie życia. W pewien sposób Franciszek przewidział zatem to, co kilka wieków później wypowie Sobór Watykański II, że każdy chrześcijanin w Kościele jest powołany do świętości. To soborowe przekonanie silnie podkreślił i przypomniał ostatnio papież Franciszek w Adhortacji apostolskiej *Gaudete et Exsultate* (n. 10): „Wyposażeni w wiele tak potężnych środków zbawienia, wierni chrześcijanie różnych stanów oraz sytuacji życiowej są powołani przez Pana, każdy na swojej drodze życia, do świętości, której pełnia znajduje się u Ojca niebieskiego” (LG 11). Rzeczywiście, franciszkański Trzeci Zakon (obecnie Franciszkański Zakon Świeckich) został ubogacony wieloma darami świętości. Wystarczy przypomnieć tu postaci takie, jak Aniela z Foligno, Brygida Szwedzka, Katarzyna z Genui, Elżbieta Węgierska, Joanna Beretta Molla, Jan Bosko, Jan XXIII, Józef Moscati, Ludwik IX król Francji, Małgorzata z Kortony, Pius X, Tomasz Morus. To tylko niektórzy z najbardziej znanych świętych. Do długiej listy świętych i błogosławionych dołączają natomiast kolejne postaci, jak np. beatyfikowana w dniu 22 września 2018 Veronica Antal. Dzięki temu „wspaniałemu i różnorodnemu bogactwu seraficznej świętości” franciszkański Trzeci Zakon pokazuje, że obecność jest niezbędna, by w pełni przedstawić i wyrazić nasz charyzmat.

3. Wyzwania dnia dzisiejszego i misja Kościoła

Wyzwania, stojące dziś przed Kościołem są liczne i złożone. Jednakże czas, w którym żyjemy, jest z pewnością czasem *kairos* – a więc szczególnej łaski, dzięki czemu będziemy mogli przeżyć „nowy etap ewangelizacji”. Do tego zaprasza nas papież Franciszek w swej adhortacji *Evangelii Gaudium*: „W każdym ochrzczonego, od pierwszego do ostatniego, działa uświęcająca moc Ducha, skłaniająca do ewangelizowania. [...] Na mocy otrzymanego Chrztu każdy członek Ludu Bożego stał się uczniem- misjonarzem (por. *Mt* 28, 19). Każdy ochrzczonego, niezależnie od swojej funkcji w

Kościół i stopnia formacji w wierze, stanowi aktywny podmiot ewangelizacji” (EG 119-120). Jako franciszkanie czujemy głęboką jedność z zaproszeniem Papieża aby przeżywać *exodus* Kościoła, aby udać się na geograficzne przedmieścia i egzystencjalne peryferia, funkcjonując w świecie pełnym podziałów, niesprawiedliwości i cierpienia. Jesteśmy wezwani, by pomóc zbudować uniwersalną rodzinę ewangelicznego braterstwa, działającą na rzecz ochrony stworzenia, pokoju i sprawiedliwości. W sposób szczególny trzeba nam też uwzględnić ubogich i potrzebujących, za przykładem naszego Serafickiego Ojca Franciszka, który „pokazał szczególną wrażliwość na Boga stworzenie oraz na najuboższych i opuszczonych. [...] Dostrzegamy w nim, do jakiego stopnia nierozdzielnie są połączone troska o naturę, sprawiedliwość wobec biednych, zaangażowanie społeczne i pokój wewnętrzny (LS 10). Tak złożone i odpowiedzialne zadanie wymaga aktywnej i efektywnej współpracy oraz widocznej jedności pomiędzy wszystkimi członkami Rodziny Franciszkańskiej. Wkład braci i sióstr Świeckiego Zakonu Franciszkańskiego w wspomnianą współpracę wydaje się być dzisiaj szczególnie potrzebny.

4. Troska wzajemna

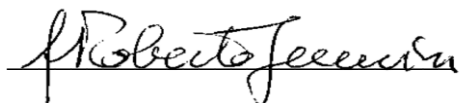
Jedność i współpraca pomiędzy członkami Rodziny Franciszkańskiej, bardziej dzisiaj niż kiedykolwiek, powinna objawiać się we wzajemnej trosce i ubogaceniu. „W Kościele-Komunii różne stany życia są bardzo ściśle ze sobą powiązane, aż do wzajemnej zależności jeden od drugiego. Wszystkie oczywiście mają ten sam, jeden i najgłębszy sens, to znaczy są *różnorodnym sposobem przeżywania tej samej godności chrześcijańskiej i powszechnego powołania do świętości polegającej na doskonałej miłości*. Są to sposoby *różne i uzupełniające się*, co oznacza, że każdy z nich posiada własny, oryginalny i niepowtarzalny charakter, będąc równocześnie powiązany z innymi i spełniając wobec innych rolę służebną (Jan Paweł II, *Christifideles laici*, n. 55).

Z jednej strony, Kościół powierzył braciom Pierwszego Zakonu i TOR duchową i pastoralną troskę o FZŚ, jak zauważono w Regule: „Jako konkretny znak jedności i współodpowiedzialności, Rady działające na różnych poziomach, według Konstytucji, poproszą Przełożonych czterech rodzin zakonnych franciszkańskich, z którymi Wspólnota Świeckich jest związana od stuleci, o zakonników odpowiednio przygotowanych do udzielenia duchowego wsparcia” (Reguła III SFO, nr 26). Z drugiej strony, członkowie FZŚ są wezwani do ukazania świeckiego charakteru charyzmatu franciszkańskiego, który cechuje ich duchowość i życie apostołskie. W ten sposób, przeżywając w pełni swoje specyficzne powołanie, poprzez modlitwę i działalność będą troszczyć się o powołanie braci, z którymi dzielą ten sam charyzmat.

5. Zakończenie

Drogie siostry, drodzy bracia, czterdzieści lat po zatwierdzeniu Reguły Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, zapraszamy wszystkich do podziękowania Panu za dar wspólnego powołania franciszkańskiego i do odnowienia gorliwości apostołskiej, tak aby twórczo przeżywać swoją własną misję.

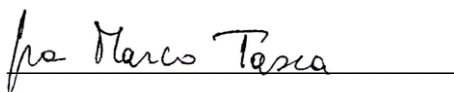
Ze swej strony prosimy Boga o obfitość Jego błogosławieństwa dla was wszystkich, za wstawiennictwem naszego serafickiego ojca św. Franciszka i Najświętszej Maryi Panny, Królowej Rodziny Franciszkańskiej.

Fr. Roberto Genuin, OFM^{Cap}
Minister Generalis

Fr. Nicholas Polichnowski, TOR
Minister Generalis

Fr. Marco Tasca, OFM^{Conv}
Minister Generalis

Fr. Michael Anthony Perry, OFM
Minister Generalis

Rzym, 23 XII 2018